

DOLNOLUTYŇSKÉ NOVINY

ÚNOR 2021

ZPRAVODAJ OBECNÍHO ÚŘADU A OSVĚTOVÉ BESEDY OBCE DOLNÍ LUTYNĚ

ZDARMA

Zima, jak má být...

Letošní zima byla na sníh i mráz opravdu štedrá a přestože lyžaři nemohli na svahy, radost udělal sníh alespoň dětem, které si po bídných letech konečně mohly dosytosti užít zimních radovánek.

Foto: Redakce

Odpady už se budou brzy řešit jinak

Nic není zadarmo, učili nás naši rodiče v dobré víře připravit nás dobře na život. Toto heslo, které platí obecně a v různých oborech lidských činností, platí taktéž v případě odpadového hospodářství. Svoz odpadů od příštího roku nejen podraží, ale bude se muset změnit z důvodu nově přijatého zákona o odpadech. Sněmovna zakázala od roku 2030 skládkování, což je pozitivní zpráva pro naši zemi, přírodu a obyvatele, nikdo ale nezmiňuje druhou stránku věci. Nic není zadarmo, všechno něco stojí.

Co si budeme říkat, skládkování je v současné době nejlevnější způsob likvidace odpadů, na který byli lidé po staletí zvyklí. Nyní nastala doba, kdy musíme třídit a recyklovat a nezbývá než pochválit ty občany, kteří už tak roky činí. Bohužel kapacity třídících linek jsou nedostatečné a recyklačních ekonomicky soběstačných provozů je minimum. Dokud se nepostaví další zařízení, budou na nový zákon doplácet především obce a jejich občané.

Možná si všimáte množství přibývajících dodávek různých firem brázdících obec. Objednané zboží je nám doručováno v obalech pečlivě zabalených v kartonových krabicích, vystlaných vším možným, aby se výrobek nepoškodil. Ceny za dodání jsou různé – 29, 49, 69, 99, 129 Kč, a když si objednáte za víc, máte někdy dopravu zdarma. Když vám zásilku doručí, musíte nejdříve rozřezat igelitový obal, ve kterém je výrobek omotan jako egyptská mumie. Potom následuje kartonová krabice, přelepená izolepou tak dokonale, že nevíte, kde je dno. Náš výrobek se s jistotou nachází v originálním obalu na dně krabice obložen bublinkovou fólií nebo starým rozřezaným papírem či hoblinami.

Hurá, námi objednané zboží je v pořádku, je uloženo v polystyrenovém pouzdře a s dostatečným množstvím návodu pro použití v různých jazycích, teď jen najít češtinu a už nám bude sloužit. My jen vyzkoušíme funkčnost a odpovíme e-shopu, jak jsme spokojeni s jeho službami. Nyní ale nastává téměř nerudovská otázka, kam odpadem,

ve kterém byl výrobek zabalen. Nejvhodnější řešení je, šup s tím do popelnice, však to odvezou popeláři na skládku, třídit nemusím, však za to platím. Bohužel ne všichni, protože starý zákon neumožňoval zpoplatnit ty, kteří v obci nemají trvalé bydliště. Že jich není málo, víme.

To se nyní díky novému zákonu může změnit a obec připravuje spravedlivější systém sběru, kdy si občané budou o kapacitě nádoby a množství vyprodukovaného směsného odpadu rozhodovat sami podle toho, jak která domácnost třídí a kolik reálně odpadu vyprodukuje, a za to si také zaplatí. Obci se podařilo získat dotaci na nádoby na tříděný odpad o objemu 240 litrů, které budou zdarma. Platit se bude pouze za černé nádoby na směsný komunální odpad.

Na přípravě obecně závazných vyhlášek obec úzce spolupracuje s městem Bohumín proto, aby systémy sběru byly co nejvíce podobné, čehož se dá využít v budoucnu pro co nejnižší ceny. Třídit je důležité, produkovat co nejméně odpadů ještě důležitější a bude záležet jen na nás, kolik v následujících letech zaplatíme.

Pavel Buzek,
starosta

Poděkování za podporu netradiční Tříkrálové sbírky

Charita Bohumín by chtěla poděkovat všem dárcům, kteří přispěli do Tříkrálových kasiček v Dolní Lutyni.

V pěti pokladničkách se podařilo shromáždit částku 30 365 korun. Celková částka letošní Tříkrálové sbírky ze statických pokladniček byla 147 153 korun a do virtuální kasičky pro Charitu Bohumín přispěli prozatím dárci částkou 67 556 korun. Do virtuální kasičky lze přispět až do 30. dubna 2021.

Prostředky (65 procent z vykoledované částky) budou použity podle předem schválených záměrů na pořízení části vybavení nově budovaného Domova pro seniory Pod kaplí v Dětmarovicích, který bude Charita Bohumín provozovat.

Zbývá ještě doplnit, že 35 procent výtěžku Tříkrálové sbírky bude pou-

žito na celostátní úrovni, především k financování humanitární pomoci Charity do zahraničí (Ukrajina a Moldávie) a jako fond pro pomoc při nepředvídaných událostech (např. povodně).

Případné dotazy o využití prostředků získaných v Tříkrálové sbírce 2021 rádi zodpovíme na tel. č. 593 035 046, 736 766 021 nebo e-mailu: info@bohumin.charita.cz. Informace o celé Tříkrálové sbírce naleznete www.trikralovasbirka.cz nebo na www.bohumin.charita.cz.

Zdeňka Kniezková Brňáková,
ředitelka Charity Bohumín

Jan Szturc: U hendikepovaných lidí obdivuji jejich obrovskou vůli

Jeho život a práce jsou kombinací sportu a rehabilitace. Od mládí s rodiči a sourozenci sportoval, nejvíc ho bavil hokej. Vystudoval fyzioterapii a věnoval se jí u dětí, trénoval malé hokejisty a lyžaře a dnes působí jako asistent trenéra českého národního para hokejového týmu. V Dolní Lutyni, kde Jan Szturc bydlí, už pár let také koketuje s politikou.

Když se jej zeptáte, zda je pro něj víc sport, nebo rehabilitace, odpoví takto: „Baví mě hýbat se tak, aby sport samotný byl rehabilitací. Ono totiž nezáleží tolik, co děláte, ale jakým způsobem to děláte.“

Sport je v jeho rodině velké téma. „Bavil mě odjakživa a doma jsme k němu vždy byli se sourozenci vedeni. Od malička jsem hrál hokej, který mi jednoznačně zabíral nejvíce času. Rodiče také rádi trávili a stále tráví volný čas aktivně, takže jsme v zimě lyžovali, v létě jezdili na vodu, na kola, občas to proložili lezením po skalách a podobně. Hlavně táta nás nikdy nenechal sedět u televize, hnal nás na zahradu pracovat, takže svým způsobem byl pro nás sport tak trochu i útekem 'od lopaty',“ vzpomíná nadšený sportovec a jen tak mimochodem starší bratr hokejisty AZ Havířov Romana Szturce.

...a pak objevil fyzioterapii

Po gymnáziu chtěl jít na medicínu, to mu nevyšlo. Objevil ale fyzioterapii. „Moc jsem o ní do té doby nevěděl, přece jen je to obor, který se v posledních letech neuvěřitelně rozvíjí a tím i popularizuje. Když jsem nastupoval na univerzitu, nebylo ještě úplně běžné, aby každý elitní sportovec měl svého „fyzio“. Já ale už během prvního semestru věděl, že to je to, co chci v budoucnu dělat,“ vybavuje si mladý muž, který absolvoval kurz dokonce u věhlasného profesora Pavla Koláře, jenž patří nejen k české, ale i světové špičce v tomto oboru. „To, jakým způsobem nás učí, jak se dívat na lidské tělo, na pohyb a co z něj lze vyčíst, mi obrovsky pomohlo,“ říká Jan Szturc.

Přes lyže a trénování k dětské fyzioterapii

Během studia i po něm absolvoval spoustu různých brigád, či řečneme sezónních prací – masíroval, strávil celou zimu na horách jako instruktor lyžování, snowboardingu, trenér malých lyžařů a organizátor závodů, jednu sezonu trénoval malé hokejisty v Orlové, až ho osud zavál do Sanatorií Klimkovic, kde se věnoval fyzioterapii dětí.

„Po sedmi letech mě to ale začalo zase táhnout blíže ke sportu. Podílel jsem se na organizaci mistrovství světa v para hokeji v Ostravě 2019 a díky této práci jsem se poznal s lidmi z reprezentace a následně dostal nabídku doplnit realizační tým,“ přibližuje svou cestu k národnímu týmu hendikepovaných hokejistů současný asistent trenéra české reprezentace.

„Mám ještě další aktivity, ale práce s našimi para hokejisty a rozvoj para hokeje je pro mě v posledním roce to hlavní, co dělám,“ dodává absolvent oboru fyzioterapie na Fakultě tělesné kultury olomoucké univerzity.

Setkání se sportem hendikepovaných

Se sportem hendikepovaných se poprvé setkal, kdy se nechal přemluvit a dělal rozhodčího v bocci, což je sport podobný francouzskému pétanque určený lidem s těžkým tělesným postižením, kteří jsou odkázáni na invalidní vozík. Nejznámější tým v regionu působí v Havířově.

„Tato zkušenost mě v tomto směru obrovsky posunula. Byl jsem poprvé konfrontován se sportem hendikepovaných a viděl, jak všichni prožívají své zápasy, radí se o taktice a podobně. Přitom kvůli hendikepu jsou odkázáni na pomoc druhého člověka v jakékoliv činnosti běžného života. Při tom sportování jsme zkrátka všichni úplně stejní. Soutěživí, hádají, hrají, ale šťastní. Kdybych měl říci, jakou vlastnost na těchto lidech obdivuji, je to vůle, obrovská snaha překonávat překážky, protože hen-

dikepovaný sportovec má oproti zdravému vždy nějaké překážky navíc. Takový para hokejista nemůže vybavení koupit v běžném obchodě, ale objednává ho z Kanady, klub není v každém městě, ale často musí někam dojíždět. Když chce zhubnout, nemůže si jít zaběhat, vždy musí hledat nějaké řešení problému, na který zdravý člověk ani nenarazí,“ vysvětluje Jan Szturc.

Politika jako koníček

Vedle sportu se věnuje také politice. Na komunální, ale i krajské úrovni. „Řekněme, že politika a její sledování je mým hobby dlouhodobě a nastal okamžik, kdy jsem si řekl, že nebudu brblat doma, ale zapojím se. Začal jsem na komunální úrovni a musím říct, že v naší obci se fungování zastupitelstva snad ani nedá nazvat politikou, jak ji známe z televize. U nás se táhne za jeden provaz, vždyť tady ani nemáme žádnou opozici. Zajímavější už to ale bývá v rámci jednání krajského sněmu hnutí STAN, jehož jsem členem, no a uvidíme do budoucna, jestli budu kandidovat i někam výš,“ dodává čtyřiatřicetiletý otec pětileté dcery. (toj)

Distanční výuka aneb co naši rodičové ve škole nezažili...

Rok 2020 se zdál být pro všechny školáky nepovedený, ale dnes – na konci února – už všichni víme, že ani rok 2021 nebude rokem, kdy se vše lehce vrátí do normálu.

Od září nám bez větších přerušení fungují jen mateřské školy, kde malí, větší i předškoláci si jedou svůj program a učí se spoustě nových věcí, malují, stavějí, chodí na zahradu, objevují svět kolem nás, povídají si o řemeslech, cestují po světě, nacvičují pohádky, soutěží v zimní olympiádě. Můžeme jim jen závidět, protože jsou stále spolu a bez roušek!

To 1., 2. ročník a malotřídní školy musí zvládat výuku s rouškami, ale ví, že to musí vydržet. Kromě výuky matematiky, českého i anglického jazyka, se společně dovídáme řadu novinek z přírody, kreslíme, tvoříme z různých materiálů. Jen zpívat a tělocvik nám zakázali – do tělocvičny nemůžeme, ale venku si skotačíme o sto šest! Od-

poledne jsme spolu i v družince – opět v rouškách, ale s nadšením si stavíme, malujeme kamínky, hrajeme soutěživé hry, prožíváme společné čtenářské chvíle, máme řadu tematických her – Knihovna, Na indiánské stezce, Čtyři království a jiné.

Vyšší ročníky se do školy první dva měsíce roku nepodívaly. Ale poctivě se učí online nebo samostatně podle zadaných úkolů, tzv. distančně. Distanční forma je samostudium, kdy výuka neprobíhá v učebnách a nevyžaduje se osobní účast učitelů a studentů ve škole. Student se školou komunikuje např. prostřednictvím počítačových interaktivních programů, e-mailu, internetu. Naše škola využívá stejně jako v jarních měsících google meet, formu společného mítinku – schůzky, třídy mají pro jednotlivé předměty vytvořeny učebny classroom google, kde najdou náměty pro samostatnou výuku, úkoly, písemky. V každé učeb-

ně je zaregistrovaná celá třída pomocí školního e-mailu, vyučující si vede přehled o vypracovaných úkolech pro jednotlivé žáky. Znamky najdou žáci a jejich rodiče v elektronickém systému Bakaláři, kde je rovněž pro ně viditelná třídní kniha s absencí žáků při online hodinách. Distanční výuka je povinná. Neměl-li žák odpovídající počítač, byl mu zapůjčen dlouhodobě školní notebook, nefunguje-li rodině doma internet, má možnost si po dohodě s vyučujícími vyzvednout učivo přímo ve škole. Problémy se zajištěním výuky má jen nepatrná část žáků, což třídní učitel s rodiči vždy ihned řeší.

Distanční výuka naučí řadu dětí větší samostatnosti, zodpovědnosti a práci s moderními technologiemi – umí využívat počítač nejen pro zábavu. Obrovským mínusem je chybějící kontakt se spolužáky a přímý výklad učitele.

Poděkování za vše, co pro děti dělají, patří všem – všem, kteří ať už svou osobní přítomností v této nelehké době věnují svoji energii dětem, všem, kteří jim připravují práci jak do online hodin, tak práci samostatnou, a zejména všem rodičům za pomoc při výuce, bez které by se jejich děti ani my učitelé neobešli – vážíme si vaší práce a oceňujeme zejména u těch rodičů, kteří chodí denně do zaměstnání a přesto mají kupu trpělivosti a síly odpoledne s dětmi pracovat.

Pojďte s námi nahlédnout pod pokličku únorové školy – ať už té běžné či té, která probíhá distančně!

Online výuka s třetíky – probíráme vyjmenovaná slova

Jana Josieková,
ředitelka školy

Malujeme kamínky

Zimní hry v MŠ

Světové stavby předškoláků

Odpoledne v družince

Jak krmit ptáčky – učíme se hrou

Anglický jazyk na meetu – 5.B

Předškoláci cestují po světě

S úsměvem jde všechno líp

Sněhuláci druháčků

Edukacja w czasach pandemii

Koniec I półrocza bieżącego roku szkolnego to czas dokonywania podsumowań. W tym roku nie zeszła się cała społeczność szkolna, aby uczniowie mogli usłyszeć i zobaczyć, jak bardzo aktywnie pracowali i jak ich osiągnięcia zostały ocenione na świadectwie półrocznym. Obowiązujące od września regulacje epidemiologiczne sprawiły, że pierwsze pięć miesięcy roku szkolnego były dla wszystkich bez wątpienia wielkim wyzwaniem. Szkoła przestawiła się ze zwykłego nauczania na pracę w systemie zdalnym.

Uczniowie zostali zamknięci w domach i trzeba było zapewnić im kontynuację edukacji szkolnej w zupełnie nowym formacie. W niektórych przypadkach przestawienie się uczniów na nowy system trwało kilka dni, w innych dwa tygodnie. Wdrażanie klarownego systemu pracy na Google Classroom uczniowie rozpoczęli już w pierwszym tygodniu września w ramach nauki w ławkach szkolnych, co umożliwiło płynniejsze przejście na tryb nauki online. Dzięki małej liczbie klas nauka może się odbywać interaktywnie - uczniowie spotykają się z nauczycielami na lekcjach "face-to-face", każdy uczeń bierze aktyw-

ny udział w lekcji z włączoną kamerą, dzięki czemu udało się utrzymać prawie w pełni dotychczasowy plan lekcji. Są oczywiście pewne niezbędne modyfikacje, ale podstawa programowa jest realizowana zgodnie z planem, tylko niektóre przedmioty typu wychowania zostały zredukowane bądź pominięte. O ile samo nauczanie przebiega płynnie, o tyle gorzej

wydłużająca się nauka zdalna wpływa na kondycję psychiczną uczniów. Brak jest szkolnego szumu na przerwach, dynamiki grupy, interakcji z rówieśnikami i nauczycielami. Wszystkim brakuje zwyczajnych spotkań. W nauczaniu zdalnym zdarzają się również obiektywne trudności techniczne - pogłos, słaba jakość łącz, co wpływa na jakość samych lekcji i zwyczajnie męczy. Nie zawsze wszyscy mogą się zalogować. Problemy

techniczne bywają drugim znaczącym minusem nauki zdalnej.

Podsumowując minione półrocze, dałoby się wymienić cały szereg okoliczności, które nas unieszczęśliwiają, a nawet irytują. Ale czy to, czego współczesna szkoła doświadcza w tych miesiącach jest absolutnie niekorzystne? Nasuwa się raczej określenie wartościowe, choć najeżone trudnościami. Rok 2020 przyniósł wszystkim nieoczekiwaną, szybką zmianę przyzwyczajzeń, wyobrażeń i oczekiwań. Nauczaliśmy się doceniać, jak ważna jest komunikacja i elastyczność. Odkryliśmy sens uczenia się od siebie nawzajem, korzystając z nowych technologii, a jednocześnie pozostając świadomymi, że technologia nie zastąpi więzi i dobrych relacji międzyludzkich. Wkroczyliśmy w rok 2021 bardziej doświadczeni, zdecydowani do korzystania ze źródeł dobrej energii i siły wewnętrznej, gotowi do podejmowania nowych wyzwań. Jesteśmy dobrej myśli!

Zapraszamy do zapisu do naszej kl. 1. na rok 2021/2022 w kwietniu, w dniu 12.4.2021 w godz. 13 – 17. Szczegóły rekrutacji znajdują się na www.pslutynia.cz.

Dyrekcja PSP Lutynia Dolna

Karnawał Dziecięcy – jak zabawa, to zabawa

Czy jest coś bardziej oczywistego niż to, że dzieci uwielbiają zabawę? Odbywający się co roku Karnawał Dziecięcy organizowany przez Szkołę i Przedszkole z Polskim językiem Nauczania w Lutyni Dolnej to najprawdopodobniej ulubiona impreza wychowanków. Jest wtedy wesoło i tanecznie, a udział wziąć mogą całe rodziny oraz sympatycy placówki. W tym roku bal wyglądał inaczej niż tradycyjnie, ale nie odebrało to ani grama radości najmłodszym wychowankom.

Przedszkolacy poczuli przedsmak karnawałowej atmosfery, gdy 12 stycznia odwiedził ich Klaun. Ten ubrany na kolorowo i nieustannie uśmiechnięty gość rozbawiał i prowadził różne aktywności taneczne oraz rucho-

we. Nie zabrakło współzawodnictwa, w którym dzieci chętnie brały udział. Na pamiątkę Klaun dla każdego wymodelował balonowe serce lub zwierzątko.

Radosna ekscytacja dzieci sięgała szczytu, gdy przygotowywały się do balu przebierańców. Nie wiedziały jeszcze, jaka czeka ich niespodzianka. 27 stycznia przedszkole odwiedziła Czarodziejka. Najpierw oczarowała dzieci swoimi sztuczkami, a potem poprowadziła zabawy taneczne i konkurencje. Mali przebierańcy bawili się wyśmienicie, a nawet ci najbardziej nieśmiali – jak za dotknięciem czarodziejkiej różdżki – włączali się w aktywności. Cały karnawałowy dzień był pełen muzyki, przysmaków i wyśmienitej zabawy.

Każda okazja jest warta tego, aby uczynić ją dla dzieci wyjątkową i radosną. Dzięki temu najmłodszy czują się szczególnie oraz integrują się we wspólnie przeżywanych chwilach.

M. Kruczek

VZPOMÍNKY

Maminka je jen jediná.

Dne 6. února 2021 jsme vzpomněli 8. smutné výročí, kdy nás navždy opustila naše milovaná maminka, manželka a babička, paní

Ivona ŠTĚRBOVÁ.

Nikdy nezapomeneme na její lásku, péči a obětavost. V srdci nám zůstane navždy, a nemine tak den, kdy bychom si na ni nevzpomněli. Letos taky vzpomeneme jejich nedožité 75 let.

Za všechny, kdo ji měli rádi, dcera Magda s rodinou.

*Byl jsi plný života,
Tvá mysl plná snění
a nikdo z nás se nenadál,
jak rychle se vše změní.
Utichly kroky i Tvůj hlas,
ale Tvůj obraz,
zůstává v nás.*

Dne 17. února 2021 uplynul rok od úmrtí našeho milovaného manžela, tatínka, dědečka a pradědečka, pana

Bohuslava MALCHARKA z Věřnovic.

S láskou a úctou vzpomínají manželka, syn s manželkou, vnučky s partnery, vnuci s manželkami, pravnoučata.

*Maminky neodcházejí,
každý den v našich
srdcích zůstávají.*

Dne 21. ledna 2021 jsme vzpomněli 8. výročí úmrtí naší drahé maminky a babičky, paní

Aleny VIKTOROVÉ.

Nikdy nezapomeneme. Dcery Helena a Pavla s rodinami.

VZPOMÍNKY

*Žije dál v srdcích těch,
kteří jí měli rádi.*

Dne 21. února 2021 by se dožila 100 let naše drahá maminka

Helena NÁVRATOVÁ.

S láskou a úctou vzpomínají dcera Růžena a syn Leopold s rodinami.

VÝROČÍ

V měsíci lednu oslavili své 93., 91., 90. a 85. narozeniny naši spoluobčané:

Marie GIECKOVÁ
Libuše KRAMNÁ
Olivie PŘIBYLOVÁ
Irena ABSOLONOVÁ
Jolana KANIOVÁ
Alžběta GERLOCHOVÁ
Antonie HANUSKOVÁ

Krásné výročí 60 let společného života – diamantovou svatbu – si připomněly tyto dva manželské páry:

Zdislav a Helena RAKUSOVI
z Dolní Lutyně

a František a Marie TOMASZKOVI
z Dolní Lutyně

Všem oslavencům a manželským párům gratulujeme a přejeme hlavně hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohody do dalších let.

ROZLOUČILI JSME SE

Rozloučili jsme se s našimi spoluobčany:

Milán PARTL (*1938)
Daniela MAREŠOVÁ (*1941)
Vlasta PLESCHNEROVÁ (*1936)
Josef RAČEK (*1936)
Hildegarda LIPKOVÁ (*1938)
Ludmila KÁŇOVÁ (*1925)
Erika STUDENCOVÁ (*1942)
Alena KALUŽOVÁ (*1955)
Jan HANZEL (*1938)
Eva MRAKWIOVÁ (*1945)

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Fotbalové Věřnovice zvou na besedu

TJ Sokol Věřnovice, pokud do situace dovolí, zve srdečně všechny své příznivce a rodiče dětí na předsezónní besedu, která se uskuteční v neděli 14. března 2021 v 10 hodin v klubovně v areálu klubu.

Obsahem besedy bude seznámení přítomných s aktuální situací v mládežnických družstvech a také "A" týmu. Dále budou na programu informace k financování a investicím klubu.

Za TJ Sokol Věřnovice
David Dworok,
tiskový mluvčí

Policisté kontrolují nové dálniční známky

Také moravskoslezští policisté se pustili do kontroly elektronických dálničních známek na zpoplatněných úsecích komunikací. Policisté v Moravskoslezském kraji disponují několika kontrolními sadami, kdy systém k načtení registračních značek vozidel funguje buď externí kamerou umístěnou ve služebním vozidle nebo kamerou, která je součástí tabletu.

„Policisté tak mohou provádět kontroly i na dálničních parkovištích. Mohou se také připojit na mytnou bránu. Díky připojení na internet je databáze uhrazených časových poplatků za užití zpoplatněné pozemní komunikace aktuální,“ uvedla moravskoslezská policejní mluvčí Soňa Štětínská.

Systém oznamuje registrační značku a typ vozidla. Pokud databáze oznámí vozidlo s neuhrazeným poplatkem na zpoplatněném úseku a policisté po ověření zjistí, že opravdu nemá „dálniční“ známku, provádějí fyzickou kontrolu.

„Staré“ dálniční známky přestaly platit na konci ledna a z čelního skla je potřeba je odstranit. Nyní je nutné mít na zpoplatněném úseku silnice známku elektronickou.

Redakce

Jak jsme plesali v minulých letech

Místní skupina PZKO v Dolní Lutyni organizuje každoročně tematické plesy s kulturním programem, tematickou výzdobou a rovněž obsluha baru nosí po celou dobu plesu tematické karnevalové kostýmy. První plesy se konaly v restauraci U Kozubka, potom U Grauera, v klubovně Jiřinka a od roku 1987 ve velkém sále Kulturního domu v Dolní Lutyni. Ples PZKO bývá tradičně zahájen slavnostní polonézou, pořadate-

lé zajišťují pro všechny účastníky domácí kuchyni a tradiční plesové atrakce: květy, kotilióny a tombolu. Na posledních 10 plesech nám hrály skupiny Sonata, Dora Band, Smolaři. Tančily soubory Domino z Orlové, Suszanie z Horní Suché. A pro představu uvádím několik témat plesů: Hawaii, Afrika, benátský, pirates, cirkus, cabaret show, pekelně nebeský, cats. (red)

Ples U Tarzana 2012, taneční pár z Orlové

Valentýnský ples 2015

Ples pekelně nebeský 2019, soubor Suszanie

Cabaret show 2017

Ples Kočky 2020

Pekelná obsluha baru 2019

Polonéza 2020

Pirátský ples 2011

60. léta ples Hippies 2018, soubor z H. Suché

ZPRAVODAJ OBCE DOLNÍ LUTYNĚ A OSVĚTOVÉ BESEDY – Dolnolutyňské noviny vydává Osvětová beseda v Dolní Lutyni, IČ 49592599. Na přípravě novin se podílejí: Mgr. Pavel Buzek, Mgr. Dana Kawanová, Bc. Jan Fismol, Ing. Marie Przczková. Příspěvky můžete zasílat na e-mail: osvetovabeseda@dolnilutyni.org, starosta@dolnilutyni.org nebo na adresu redakce: zpravodaj_dlutyni@volny.cz. Příspěvky je možné předat také osobně v kanceláři kulturního domu: K Výšíně 211, 735 53 Dolní Lutyně, tel: 734 788 717. Redakce si v případě potřeby vyhrazuje právo na krácení a stylistickou úpravu příspěvků. Grafické zpracování: Štěpán Januszek. Tisk: Tiskárna Propis. Dolnolutyňské noviny jsou vydávány každý měsíc vyjma července (11 vydání/rok). Uzávěrka každého čísla je do 5. dne v měsíci, noviny vycházejí do 25. dne v měsíci. Dolnolutyňské noviny jsou vydávány jako periodický tisk územního samosprávného celku, v počtu 1 800 výtisků. Evidenční číslo: MK ČR E 12137.